

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. Г.А**
като разгледа докладваното от **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110212622 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от М. Т. В., ЕГН *****, адрес за призоваване гр. ***, против наказателно постановление № 23-4332-013958/12.07.2023 г., издадено от Началник Сектор СДВР, Отдел „Пътна полиция” СДВР, за извършени нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗДвП. За тях на жалбоподателката са наложени административни наказания, както следва: глоба в размер на 20 /двадесет/ лв. на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП - за нарушението по чл. 40, ал. 1 ЗДвП, и глоба в размер на 50 /петдесет/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец - за нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗДвП.

В жалбата се оспорва възприетата от актосъставителя и наказващия орган фактическа обстановка и се застъпва, че В. няма нищо общо с описаното в тях пътно-транспортно произшествие. Прави се искане НП да бъде отменено.

За проведеното на 28.11.2023 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Наказващият орган не се явява и не изпраща представител.

В дадения ход по същество жалбоподателката В. поддържа становището, обективизирано в жалбата, че не е участвала в процесното пътно-транспортно произшествие, като последното обективно нямало как да бъде реализирано по начина, описан от свидетелката П.. Моли наказателното постановление да бъде отменено.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваването на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е основателна.

От фактическа страна се установи:

На 25.03.2023 г. в гр. София лек автомобил „****“, ДК № *** бил управляван от неустановено лице от женски пол, което предприело движение назад с автомобила по ул. „****“, до № 53А. При изпълнението на маневрата неустановеният водач от женски пол не наблюдавала пътя зад превозното средство, при което настъпил удар с лек автомобил „****“, ДК № ***, управляван от свидетелката М. П., която в същото време излизала с него от гаража, в който бил паркиран, също с маневра по движение на заден ход. Ударът настъпил в задната странична дясна част на автомобила на П., който към този момент бил в почти спряло положение. Въпреки реализираното пътно-транспортно произшествие, водачът на лек автомобил „****“, ДК № *** не спряла, за да установи какви са последиците, а продължила по пътя си.

Свид. П. подала сигнал на тел. 112 относно настъпилото ПТП. На място бил изпратен екип на ОПП СДВР, които извършили оглед на местопроизшествието, снели устни и писмени обяснения /декларация/ от П. и изготвили скица и протокол за ПТП № 1824589/25.03.2023 г., в който описали констатираните по лек автомобил „****“, ДК № *** материални щети. Свид. Д. Г. изготвил и докладна записка до Началника на ОПП СДВР, в която описал констатираните по случая обстоятелства.

След извършена проверка относно собствеността върху лек автомобил „****“, ДК № СА0682ТК, чийто регистрационен номер свид. П. възприела и съобщила на полицейските служители, жалбоподателката В. била призована да се яви в сградата на ОПП СДВР. На 19.06.2023 г. В. се явила при свид. Й. К., младши автоконтрольор при ОПП СДВР, дала сведения по случая и попълнила декларация, съгласно която посочила, че тя управлява автомобила, но не си спомня да го е управлявала на конкретната дата, както и да е участвала в ПТП.

Извършвайки преценка на събраните по преписката материали, свид. К. съставил срещу В. АУАН бл. № 201449/19.06.2023 г. Като нарушени разпоредби посочил чл. 40, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ и б. „б“ ЗДвП и описал обстоятелствата относно извършване на всяко от вменените нарушения. Екземпляр от АУАН бил връчен на В., която го подписала, отбелязвайки, че има възражения относно ситуацията.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на нарушенията и давайки им правна квалификация съобразно разпоредбите на чл. 40, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗДвП, Началник Сектор СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР издал атакуваното наказателно постановление, с което наложил на В. административни наказания, както следва: глоба в размер на 20 /двадесет/ лв. на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП - за нарушението по чл. 40, ал. 1 ЗДвП, и глоба в размер на 50 /петдесет/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец - за нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите М. П., Й. К. и Д. Г., и писмени - декларации от М. П. и М. В.; докладна записка до Началника на ОПП СДВР; скица на ПТП; протокол за ПТП; справка-картон на М. Т. В.; заповед № 513з-10527/02.12.2022 г.; заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г.; заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г.

Показанията на свид. К., които съдът кредитира като обективни и логични, са информативни относно съставянето на процесния АУАН. Компетентността му като актосъставител, както и компетентността на наказващия орган по издаване наказателното постановление, следват от приложените в съответната връзка заповеди.

Времето, мястото и участвалите в настъпилото ПТП автомобили се установяват посредством показанията на свидетелката П. и приобщените писмени доказателства - декларация, скица и протокол за ПТП. Въз основа последния се изясняват и причинените в резултат от ПТП на лек автомобил „****“, ДК № СВ35632РР материални щети. Що се отнася

до механизма на настъпване на ПТП, съдът го прие за изяснен посредством показанията на свид. П. и дадените от нея на място писмени сведения. Преценявайки ги като обективни, достоверни, логични и в корелация с писмените доказателства, и по-конкретно с протокола за ПТП, съдът им се довери и ги кредитира.

Същевременно съдебният състав не прие за доказан факта, че към момента на ПТП лек автомобил „***“, ДК № СА0682ТК е бил управляван от жалбоподателката В., доколкото в попълнената пред свид. К. декларация тя не е декларирала съответното обстоятелство, както и свид. П. при проведения разпит заявява, че не може да потвърди, че В. е вторият водач-участник в ПТП.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени в изискуемата от закона писмена форма, в сроковете по чл. 34 ЗАНН и от компетентни органи.

Независимо от това обаче, настоящият съдебен състав констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, обуславящи отмяната на НП. Същите са, както следва:

На първо място, относно нарушението по чл. 40, ал. 1 ЗДвП следва да се отбележи, че приетата за нарушена разпоредба на чл. 40, ал. 1 ЗДвП съдържа правно предписание, чието изпълнение е ограничено във времеви аспект от момента, предшестваш непосредствено самата маневра „движение на заден ход“, до момента на стартирането ѝ, а именно - преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. Нормата на чл. 40, ал. 2 ЗДвП от друга страна е свързана с поведението на водача след привеждане на автомобила в движение до приключване на самата маневра - по време на движението назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Именно последната разпоредба съдебният състав намира за нарушена в случая, доколкото от събраната в хода на съдебното следствие доказателствена съвкупност се изясни, че ударът между двата леки автомобила е настъпил в момент, в който лек автомобил „****“ с ДК № *** вече е бил предприел движение на заден ход, при което водачът му не е имал задължението, вменено с разпоредбата на чл. 40, ал. 1 ЗДвП, а това по чл. 40, ал. 2 ЗДвП - непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, респективно когато това е невъзможно, да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.

В този смисъл, налице е нарушение по чл. 40, ал. 2 ЗДвП, а не такова по чл. 40, ал. 1 ЗДвП, при което следва заключението, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗАНН, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, изразяващи се в неточно описание на нарушението и дадена му неправилна правна квалификация. Последното обуславя извод в насока отмяна на наказателното постановление по този пункт поради допуснати при издаването му нарушения на процесуалните правила, съществени по естеството си.

В случая съдебният състав не разполага и с възможността да измени наказателното постановление в частта относно правната квалификация, доколкото би се стигнало до едновременно изменение и на фактите, вменени в отговорност на В., което не е допустимо съгласно чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН.

Относно нарушението с правна квалификация по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗАНН се констатира, че с прецизирането на правната квалификация от наказващия орган последната кореспондира на даденото му фактическо описание. Предвид това нарушения на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН не са

допуснати.

Доказа се също и фактът на извършване на нарушението от страна на водача на лек автомобил „****“, ДК № ***, доколкото при ПТП с настъпили материални щети не е изпълнила задължението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗДвП да окаже съдействие за установяване на щетите от произшествието.

Същевременно обаче не се доказва към момента на настъпване на ПТП лек автомобил „****“, ДК № *** да е бил управляван именно от В., което е довело до неправилно приложение на материалния закон.

Свид. К., преди да състави АУАН, е следвало да изясни въпроса относно самоличността на лицето, управлявало автомобила чрез снемане на съответните сведения от неговия собственик по реда на чл. 188 ЗДвП. Последното не е направено, въпреки декларираното от В., че не е участвала в процесното ПТП.

Проверка на обстоятелствата, в това число относно участниците в ПТП, не е извършена и от наказващия орган, в чиято тежест е да установи по несъмнен начин всички признаци от обективната и субективна страна на нарушението, включително самоличността на лицето, което го е извършило. Предвид това, като не е извършил дължимата проверка, наказващият орган не е изпълнил задълженията си съгласно чл. 52, ал. 4 ЗАНН да прецени възраженията и събраните доказателства, и да извърши необходимите действия по разследване на спорните обстоятелства преди съставяне на НП, с оглед неговата законосъобразност.

По изложените съображения съдът прецени, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и по двата пункта, и следва да бъде отменено в цялост. Депозирания жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 ЗАНН,
Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 22-4332-013958/12.07.2023 г., издадено от Началник Сектор СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР против М. Т. В. за извършени нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗДвП, за които са й наложени административни наказания, както следва: глоба в размер на 20 /двадесет/ лв. на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП - за нарушение по чл. 40, ал. 1 ЗДвП, и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП - глоба в размер на 50 /петдесет/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месеца - за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____